

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 26 februari 1924 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner med förslag till lag om ändrad lydelse av 18 § i lagen om fattigvården den 14 juni 1918.

Andra lagutskottet har till behandling i ett sammanhang förehaft två inom riksdagen väckta, till lagutskott hänvisade motioner, nämligen nr 178 i första kammaren av herr *Strömberg* samt nr 311 i andra kammaren av herrar *Andersson* i Igelboda, *Branting*, *Larsson* i Västerås, *Hansson* i Stockholm, *Thorsson*, *Eriksson* i Grängesberg, *Anderson* i Råstock, *Engberg*, *Sävström* och *Johanson* i Stockholm.

I motionerna, som äro lika lydande, har — under hänvisning till motiveringen i motionerna I: 52 och II: 134 angående ändring i gällande kommunalförfattningar i syfte att bereda kommun rätt att, i större utsträckning än vad hittills varit fallet, bevilja ersättning åt innehavare av kommunala förtroendeuppdrag — hemställts, att riksdagen ville för sin del antaga följande förslag till

Lag

**om ändrad lydelse av 18 § i lagen om fattigvården den 14 juni 1918
(nr 422).**

Härigenom förordnas, att 18 § i lagen om fattigvården den 14 juni 1918 skall erhålla följande ändrade lydelse:

18 §.

Fattigvårdssamhälle äger rätt besluta om ersättning åt fattigvårdsstyrelsens ordförande och övriga ledamöter; och skall därvid i tillämpliga delar lända till efter rättelse vad om kommuns rätt att bestämma ersättning åt ordförande och ledamöter i styrelser och nämnder samt om underställning av sådant beslut i kommunallagarna finnes stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1924.

Enligt 18 § i lagen om fattigvården den 14 juni 1918 äger ordförande i fattigvårdsstyrelse tillgodonjuta ej mindre den gottgörelse, som av fattigvårdssamhället anslås för honom genom uppdraget åsamkade kostnader för

Gällande bestämmelser.

skrivmaterialier, postporto samt skrivare- och räkenskapshjälp, än även, därest fattigvårdssamhället anser, att jämväl ersättning för det med uppdraget förenade besvär må till honom utgå, arvode till belopp, som samhället med hänsyn till arbetets omfattning finner skäligt. Beslut om tilldelande av sådant arvode eller förhöjning därav skall underställas länsstyrelsens prövning.

*Behandling av
föreliggande
spörsmål vid
1923 års riksdag.*

I proposition nr 130 till 1923 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t samma ändring beträffande förenämnda lagrum, som innefattas i de nu föreliggande motionerna. Genom den ifrågasatta ändringen skulle den enligt lagrummets nuvarande lydelse åt vederbörande fattigvårdssamhälle medgivna rätten att besluta om ersättning åt fattigvårdsstyrelsens ordförande komma att utsträckas till att gälla jämväl styrelsens övriga ledamöter; och skulle beträffande dylik ersättning i tillämpliga delar lända till efter rättelse vad i kommunallagarna stadgades angående kommuns rätt att bestämma ersättning åt ordförande och ledamöter i styrelser och nämnder samt angående underställning av därutinnan fattade beslut. I förenämnda proposition framlades tillika förslag om ändringar i kommunallagarna, innefattande en vidgad rätt för kommunerna i fråga om bestämmandet av ersättning åt innehavare av bl. a. nu nämnda kommunala förtroendeuppdrag. Frågan härom förföll emellertid vid berörda riksdag genom kamrarnas därutinnan fattade skiljaktiga beslut; och som därigenom grunden för den ifrågasatta ändringen i fattigvårdslagen bortfallit, lämnades propositionen jämväl i denna del utan bifall.

*Behandling
vid innevarande
riksdag
av frågan om
kommunala
arvoden.*

Genom tvenne motioner vid innevarande års riksdag, nr 52 i första kammaren och nr 134 i andra kammaren, har spörsmålet om vidgad rätt för kommunerna till beredande av ersättning åt innehavare av kommunala förtroendeuppdrag åter förelagts riksdagen för prövning. Riksdagens kamrar hava vid behandling av dessa motioner den 23 i denna månad fattat samstämmiga beslut i ämnet samt därvid för sin del antagit ändringar i kommunallagarna, varigenom kommunerna komma att i vidare utsträckning än vad hittills varit fallet beredas rätt att, där sådant finnes av behovet påkallat, besluta om gottgörelse till bl. a. ordförande och ledamöter i kommunala styrelser och nämnder. Såvitt angår utsedd ledamot i dylik styrelse eller nämnd, kan gottgörelse bestämmas att utgå dels i form av dagtraktamente med högst fem kronor för sammanträdes- eller förrättningsdag, och dels, där kommunikationsförhållandena anses kräva sådant och väglängden mellan hemmet och sammanträdes- eller förrättningsstället är större än fem kilometer, i form av reseersättning, vilken dock icke må överstiga hälften av belopp, beräknat efter lägsta skjuts- och åkdonslega, där icke järnväg är att tillgå eller fartygslägenhet begagnas, ej heller överstiga avgiften i tredje klassens vagn på järnväg, där sådan finnes, och för en salongsplats på fartyg, där resan såmedelst sker. Beträffande sådan ledamot av kommunal styrelse eller nämnd, som utsetts till ordförande,

sekreterare, räkenskapsförare, kassaförvaltare, föredragande eller verkställande ledamot eller till innehavare av annan motsvarande befattning inom styrelsen eller nämnden, kommer enligt de av riksdagen antagna ändringarna i kommunallagarna vederbörande kommun att tillika beredas möjlighet att, jämte gottgörelse, som ovan nämnts, samt ersättning för kostnader för skrivmaterialier, postporton och annan dylik utgift, som kräves för uppdragets fullgörande, besluta om särskilt arvode för det med uppdraget förenade besväret, vilket arvode skall till beloppet bestämmas för högst ett år i sänder och icke må överstiga vad på grund av göromålens omfattning och art kan anses skäligt och ej heller bestämmas med hänsyn till den inkomst av tjänst, yrke eller näring, som uppdragets innehavare genom dess fullgörande går förlustig. Beslut angående sådant särskilt arvode skall underställas vederbörande länsstyrelses godkännande.

Den genom förevarande motioner föreslagna ändringen i fattigvårdslagen är en följdriktig konsekvens av de ovan omförmälda, av riksdagen redan beslutade ändringarna i kommunallagarna beträffande gottgörelse åt ordförande och ledamöter i kommunala styrelser och nämnder. Då utskottet vid granskning av det ifrågavarande lagförslagets avfattning icke funnit anledning till anmärkning mot detsamma, får utskottet hemställa,

*Utskottets
yttrande.*

att riksdagen med bifall till förevarande motioner måtte för sin del antaga följande

Lag

om ändrad lydelse av 18 § i lagen om fattigvården den 14 juni 1918 (nr 422).

Härigenom förordnas, att 18 § i lagen om fattigvården den 14 juni 1918 skall erhålla följande ändrade lydelse:

18 §.

Fattigvårdssamhälle äger rätt besluta om ersättning åt fattigvårdsstyrelsens ordförande och övriga ledamöter; och skall därvid i tillämpliga delar lända till efterrättelse vad om kommuns rätt att bestämma ersättning åt ordförande och ledamöter i styrelser och nämnder samt om underställning av sådant beslut i kommunallagarna finnes stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1924.

Stockholm den 26 februari 1924.

På andra lagutskottets vägnar:

BROR PETRÉN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Bror Petré*n, *Alfred Petré*n, greve *Spens*, von *Koch*, *Tjällgren*, *Sigfrid Hansson*, *Thorberg* och *Martin Svensson*;

från andra kammaren: herrar *Öberg*, *Karlsson* i *Gasabäck*, *Magnusson* i *Skövde*, *Johanson* i *Stockholm*, *Nilsson* i *Vibberbo*, *Holmström* i *Stockholm*, *Johansson* i *Sollefteå* och *Molander*.